

Refleksjonsbrev for mars fra Saturn

I februar ønsket vi å fortsette med å få frem barnas stemme og skape et felleskap i leireprosessene. Vi ønsket å tilby mer åpne materialer inn i leireaktiviteten og ville se hva som skjedde med barnas måter å bruke og bearbeide leira på. Øker kreativiteten og fantasien? Og hvordan er det med de andre møteplassene? Har vi klart å gjøre disse spennende for barna? Hvordan tar barna imot utfordringene vi gir dem? Og viser de mer initiativ til leireaktiviteter selv nå?

«Læring skjer i sosialt felleskap der kommunikasjon er en forutsetning for felles læringsprosesser. Vi tilrettelegger og iscenesetter for felles utforskende møter og sammenhenger slik at barna i samspill og lek med andre gjør meningsfulle erfaringer og konstruerer egne kunnskaper.»

(Årsplan for Solbergstunet barnehage)

I leireøktene før påske ville vi at barna skulle få en oppgave og det var å lage skåler. Hva de skal brukes til er forskjellig, og barna medvirker selv hvordan resultatet av skålen skal bli. For å vite hva en skål er, satte vi frem en som var laget fra før og som kunne brukes som inspirasjon hvis man ønsket det. Forslagene var mange, blant annet «en godteriskål, påskeskål, seilbåt skål ...» «Vi kan også lage hva vi vil». Barna ser at det er flere måter å lage skål på, og veiene dit er mange. Vi kan bruke hendene å klemme flat eller rulle med en kjevle.

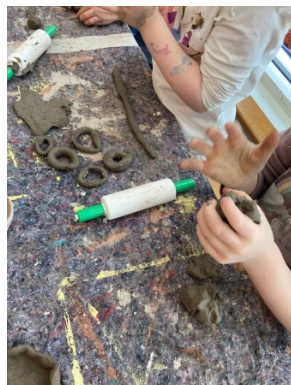
«Jeg bare klemmer den flat»
«Jeg skal bare lage den
som en pannekake»

«Se, leira henger fast i kjevla,
men nå blir den flat.»

«Kan jeg lage flere?»
«Jeg skal lage 3 skåler»

«Det var vanskelig å brette opp den flate rundingen»
«Jeg klemmer sammen en ny.»

«OJ! Det var lurt å rulle slanger, også kan du feste dem rundt.»

I en prosjektøkt skjer det mye undring og samtaler mellom barn-barn og barn- voksen. Fokuset er på skålen og prosessen rundt, men vi undrer oss over alt som skjer i en prosjektøkt. Vi ser barn som viser frem skålene til hverandre og er entusiastiske og glade på hverandres vegne over hva dem får til og de spør også hverandre, og deler sin kunnskap, tanker og ideer.

«Barn og voksne utforsker og reflekterer sammen for å dele erfaringer, se flere perspektiver og konstruerer ny felles kunnskap.» (Årsplan for Solbergtunet barnehage)

Male med slikker

Vi har utforsket slikker som eget materiale. Slikker er noe vi kan male med på ark også. Hva maler vi? Er det tre? Hva skjer om vi tar litt farge inn i slikkeren? Hvor mange farger og nyanser kan vi lage? I et lydopptak i en økt hvor barna maler sine skåler med slikker hører vi at samtalen vekster mellom hva de lager til plutselig å handle om skole. Og vi hører andre barn kommer til og lur på om det er deres tur snart. Foreldre kommer og henter og får se hva de lager.

«Se! Blei min fin?» «Jeg maler Batman!» «Syns du min er kul?»
«Min blei skikkelig svær! Min skål er nesten som en båt!»

«Barn utforsker gjennom konkrete handlinger med alle sanser, og humor og lek er uløselig knyttet sammen når de skaper ny kunnskap.» (Carlsen, 2021, s. 22)

Nye materialer

Hva skjer om vi gir de litt nye verktøy/udefinerbare materialer til leireaktiviteten? Vi fant frem en dorull, et plastrør, gult garn, en blikkboks og pappmateriale. Ivrige valgte de seg hvert sitt materiale. De byttet med hverandre, inspirerte hverandre. Utforsket, laget mønstre og hull. Leiren de hadde fått forandret seg stadig. Et barn ble inspirert av bildene på veggen og ville lage pupper. Det laget barnet ved å trykke ut to rundinger med dorullen. Og fra pupper, endte det til slutt opp i en juiceboks med sugerør. De er kreative, fantasifulle, de drodler, leker seg og forandrer leirklompen sin til de føler seg ferdige. Den går igjennom en lang prosess for noen og kortere for andre, men vi opplevde at alle satt lenger ved leiren når de fikk nye materialer og bruke til leira. Nye materialer, nye impulser og nye ideer.

«Variasjon og mangfold i uttrykksformer gir nøkler til mange måter å oppleve og forstå seg selv og verden på, som til sammen danner mening for barnet.» (Carlsen, 2021, s. 86)

Vi ser også at barna ikke lenger er så interessert i å knuse de ferdige tørkede leirfigurene som de var tidligere. Vi tok dette opp i et refleksjonsmøte og undrer oss om barn føler seg ferdige med å utforske den tørre ferdige leiren på denne måten nå. Er det fordi de har fått mer respekt for det de selv og de andre lager? Eller har de kjent nok på hvordan det føles å knuse tørr leire? Men hva vi skal gjøre med alle disse flotte kreasjonene fortsetter vi med å undre oss over. Noe er utstilt i glassmonter i fingarderoben, men vi har mye mer, og mer blir det.

Barnehagens fysiske miljø skal være trygt og utfordrende og gi barna allsidige bevegelseserfaringer. Personalet skal utforme det fysiske miljøet slik at alle barn får muligheter til å delta aktivt i lek og andre aktiviteter, og slik at leker og materiell er tilgjengelig for barna. Rammepplan, 2017

Barns stemme og veien videre

Hva gjør vi når barna etterspør materialer vi ikke har?

Barna hadde et ønske om kritt som de kunne tegne med på bakken, men da vi ikke hadde dette så måtte vi være kreative.

Hva om vi lager kritt av tørket leire? Går det an å tegne med tørket leire? Det gikk jo!

Videre vil vi forske mer på om vi kan få farget kritt ved å blande litt maling inn leira, slik vi gjorde med slikkeren. Tenk så gøy om vi kunne lage egne kritt vi kan tegne med ute nå på våren da!

Videre vil vi også ta med oss leira ut nå som våren kommer. Vi vil male med slikker og leke med leire ute. Hva skjer når vi tar det med ut? Finner vi andre materialer vi kan ta med i leireprosessen? Blande inn sand, male på trær og klosser. Andre naturmaterialer? Hvordan vil dette påvirke barna? Vi vil også utforske det å trekke oss litt tilbake som pedagoger for å se hva som skjer mellom barna og leira når vi ikke er til stede i øyeblikkelig nærheten?